

væsentlige Opgaver, hvortil de ere valgte ved Vælgernes Tillid, og vi mene ikke, det vil medføre nogen særlig Betænkelse at lægge Valg af Nævninger i deres Haand. Den ærede Ordfører gjorde den Bemærkning med Hensyn til Mindretallets Udtalelse i Betænkningen, at vi kun havde motiveret vort Forslag ved at henvise til, at vi ikke nærede Frygt for, at Kommunalbestyrelserne skulde misbruge deres Myndighed ved Udnævnelse af Nævninger. Det er rigtigt, men vi kunde godt have anført et Motiv til Grunden til, at vi ikke have kunnet tiltræde Flertallets Forslag; er nemlig ikke blot den, at vi ikke mistro Kommunalbestyrelserne, men tillige, at vi mene, at Nævningeinstitutionen, hvis Flertallet i det Kollegium, der faar Indfyldelse paa Valget, tillægges Embedsmændene, ikke vil kunne bygge paa den fornødne Tillid hos Befolkningen. Det er vort Hovedmotiv til, at vi ikke her kunne følge Flertallet. Jeg tror ikke, man kan give den ærede Ordfører Ret i, at Kommunalbestyrelsen i meget højere Grad end andre Myndigheder, til hvem man kunde tænke sig at henlægge Valget, vil misbruge sine Beføjelser af Magtgrunde. Hvis vi ville tænke os den Ordning, som Flertallet foreslaar indført, tror jeg, vi kunne være ganske overbeviste om, at der vil være store Klasser i Befolkningen, der ikke ville tro paa, at disse Mænd, der vælges af en Underdommer eller Politimester, slet ikke lade sig lede af Magthensyn. Vi kunne derfor paa ingen Maade tiltræde det af Flertallet under Nr. 37 stillede Forslag eller de Forslag, der staa i Forbindelse dermed, men maa anbefale at stemme for det under Nr. 38 stillede Ændringsforslag og de dermed sammenhørende Forslag under Nr. 36 og 48.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning med Hensyn til et Forslag, der er tiltraadt af Udvalget i dets Helhed. Det er Nr. 54 angaaende Ordningen af Politimyndigheden. Der er Mindretallets Stilling den, at vi have tiltraadt dette Forslag som et Forsøg paa at naa en Ordning, der muligvis kunde tiltrædes fra de forskellige Sider. Det er en bekendt Sag, at dette Spørgsmaal har frembudt store Tvivl og Meningsforskel inden for Folketinget, og det havde vist ogsaa store Vanskeligheder at naa det Resultat, der foreligger i Lovforslaget. Vi ønske altsaa ikke ved at tiltræde Forslaget ubetinget at binde os til netop denne Formulering, men vi tiltræde det som et Forsøg paa at naa et acceptabelt Resultat,

idet vi fra vort Synspunkt maa finde det forsvarligt at tiltræde dette Forslag.

Det sidste Ændringsforslag under Nr. 57 er et Forslag, der er uden videre Betydning, men vi have ikke kunnet forstaa, hvorfor Flertallet ikke har kunnet tiltræde Bestemmelsen, saaledes som den er i Lovforslaget. Det forekommer os, at Resultatet bliver akkurat det samme; enten man stryger Bestemmelsen eller lader den staa. Jeg forstod ogsaa den ærede Ordfører saaledes, at det i Virkeligheden er hans Mening.

Justitsministeren (Alberti): Den ærede Ordfører mente, at han ude omkring i Befolkningen havde iagttaget, at der ikke alene ingen stor Begejstring er for Indførelse af Nævninger, men nærmest Uvillie og Utilbøjelighed til at underkaste sig den Byrde, der kunde blive ved Deltagelse i Nævningeinstitutionen. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører har Ret deri. Jeg tror ikke, han har udstrakt sine Undersøgelser over et tilstrækkelig vidt og bredt Grundlag, thi havde han gjort det, vilde han sikkert være naaet til det Resultat, at der i overmaade store Kredse af Befolkningen er og længe har været et Ønske om at faa denne Grundlovsbefaling ført ud i Livet, og at der ikke er nogen som helst Frygt for den personlige Byrde, som Nævningehvervet kunde medføre. Hvis der er nogen Frygt eller nogen Tvivl over for Nævningespørgsmaalet, er det alene den, der følger deraf, at man er paa det rene med, at Indførelse af Nævninger vil blive en Foranstaltning, der vil koste Aaret rundt adskillige Penge, og det er noget, som ikke er i sig selv egnet til at opflamme Befolkningen. Men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at den største Del af Befolkningen er fuldkommen rede til at bære de nødvendige pekuniære Byrder, der maatte følge af Systemet.

Der er jo i dette Afsnit kun et Par enkelte Spørgsmaal, som have givet de to ærede Talere, som nys havde Ordet, Anledning til at udtale sig, og jeg skal naturligvis indskrænke mig alene til disse Punkter og paa Grund af den fremrykkede Tid søge at give mine Bemærkninger en saa kortfattet Form som muligt.

Saavel det ærede Flertal som Mindretallet har ønsket en anden Ordning af Bestemmelserne angaaende Nævningernes Kaldelse. Mig forekommer det, at der i og for sig ikke kan være nogen Grund dertil, og at man meget godt kunde være ble-